

mad wäggewad milja tundwad. Kus wägga ker-
ge maa on; seil weab ta sawwe ja penikest kruug
pedde, laotch sedda ofsego sitta, ja kannob sedda
sisse. Nenda on temma üht pöld, mis 45 Rus-
bla vårt oli nenda parrandand, et ta nüüd
200 Rubla vårt on.

Risugguse pühdmisse ja katsumisse läbbi on
temma siis öppind, et üks moa suggu teisi suggu
maad parrandab: roske maa parrandab kergat,
sawvi parrandab liwomaad, ja ükski ma ei olle
ni sõnt, et ta ei wolfs torga tõd, sentomisse ja
sitta läbbi parremaks tehud sada. Üht teisi par-
randonist on ta nende wessi waodega ettevotnud.
Ta näggi, et nende wessiwaodega nötko maa sees,
pasjo maad ilma prukimatta jääb, ja et willi
kahhepool nende waggode sandiste laswas. Se-
pärast laewas ta vähha hawost omma nötko
pöllus krawid (laewandud) labbe jalla suggawod;
täitis neid kruusi ebl jde kiwvidega täis, kattis
kusehaggo nende ülle, ja panni siis sedda mulda
jolle krawide pedde. Wessi wallub nüüd isseen-
nesest nende kiwvide wahheie, ja temma weib
pedd kergeste kunda, nenda lui inuu maa pedd.

Nenda on ta üht pöld mis nötko lohhas olli, ja
saggedoste hopis wee all seisis, parrandand, et
wessi temmale talgi ligo ei tee. Ka teggi temma
ennam klapstad ja naerib ja persandid mahho,
kui temma nabri rohwas, ja kartohwlid on tem-
ma leige eäsite ommas külas hulgawisi külwand,
ja sedda kasso tundwad, mis nemmud saatwad.
Ja nenda peab Jokob omma suurt perret hästi
üles, on ommad mõllud maksnud, ja pealegi ri-
laks sanud.

Henriki Willem panni sedda keit targa-
ste tähhale, ja mõtles ennese meeles: „Lasse
„mind agga kojo tulla, kõl ma siis ka katsun sed-
„,da wisi eddas! sada. Ei ma ole ni rümmal kui
„monnikad, kes mõtlewad: se oeks mul küm-
„,nes tõd, ni valjo waewa nähhä!“ Waewäga
junimenne leiba sõbb.
